

3. søndag i fasten

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde til dem: »Hvis Gud var jeres fader, ville I elske mig, for det er fra Gud, jeg er udgået og kommet. Jeg er ikke kommet af mig selv, men det er ham, der har udsendt mig. Hvorfor forstår I ikke, hvad jeg siger? Fordi I ikke kan høre mit ord. I har **Djævelen** til fader, og I er villige til at gøre, hvad jeres fader lyster. Han har været en **morder** fra begyndelsen, og han står ikke i **sandheden**, for der er ikke sandhed i ham. Når han farer med **løgn**, taler han ud fra sig selv; for **løgner** er han og fader til løgneren. Men jeg siger sandheden, derfor tror I mig ikke. Hvem af jer kan påvise nogen **synd** hos mig? Når jeg siger sandheden, hvorfor **tror** I mig da ikke? Den, der er af Gud, hører **Guds ord**; men I hører ikke, fordi I ikke er af **Gud**.«

Jøderne sagde til ham: »Har vi ikke ret i at sige, at du er en samaritaner og besat af en dæmon?« Jesus svarede: »Jeg er ikke besat af en dæmon, jeg ærer derimod min fader, men I vanærer mig. Jeg søger ikke min egen ære; der er en, der søger den, og han dømmes. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i **evighed** se **døden**.«

Joh 8,42-51

PRÆDIKEN

Der er til enhver tid nogle ord, der er på mode. Når ord kommer på mode, kan man bruge dem i samtaler, når man gerne vil virke, som om man rigtig er med på beatet. Man ser betydningsfuld og engageret ud, når man slynger om sig med ord som ”at give”, ”at gå i dialog”, ”at tage vare på vores grønne klode” osv. Men det er tomme ord, når det ikke nærmere uddybes, hvad det er, vi skal give til hvem; hvem det er, vi skal føre dialog med om hvad; og hvordan vi lige konkret får taget vare på hvem og hvad her på planeten. Det er ord, der på overfladen ser store og flotte ud – men det gør en ballon også; den er alligevel bare fuld af varm luft, og den eksploderer, hvis man prikker lidt til den.

Jesus gik heller ikke omkring og småsludrede og sagde alle de rigtige ting, som kan få én til at tage sig godt ud, og som samtidig er gratis at diske op med, fordi de ikke har noget indhold. Han brugte nemlig en helt anden slags ord, ord med tyngde og drøjde nok til at holde helt ind i evigheden. Ord som: *sandhed, løgn, Djævelen, Gud, synd, tro, evighed, død*. Alle sammen ord, der bliver brugt i dagens evangelium, hvor Jesus i løbet af 17 linjer således får sagt mere, end der står skrevet i nok så mange hyldemeter selvhjælpsbøger og managementsbøger.

Han får sagt, at det eneste, der har betydning i et menneskeliv, det er: at høre Guds ord. Han får sagt, at Guds ord har evighedsværdi, og at enhver der hører det, aldrig skal dø. Han får sagt, at der noget i verden,

der er fra Gud, og noget, der er fra Djævelen. Der er noget, der er godt, og der er noget, der er ondt. Der er sandhed, og der er løgn. Han får sagt, at ethvert menneske må vælge mellem disse to poler, og han får sagt, at de folk, han er i diskussion med, har truffet det forkerte valg. Derfor kan de ikke høre Guds ord, og dermed har de så at sige trukket tæppet væk under sig selv – de har kastet deres livsgrundlag bort.

Det slår mig gang på gang, når jeg læser i Bibelen, hvor modig, Jesus var. Hvor kompromisløs, han var. Og jeg vil gerne følge ham efter, men det er svært, for der er så meget i verden, der hindrer.

Vi har vænnet os til, at vi skal søge efter at indgå kompromiser i enhver sag. Hvor vigtig den så er: *kompromiset* er vigtigere. Husfreden. At vi kan mødes på midten et sted. Som så mange andre har jeg været sendt på *konfliktmæglingskursus* i forbindelse med min efteruddannelse, og inden for konfliktmægling regner man åbenbart aldrig med, at der er nogen, der har ret og nogen, der har uret. Man regner tværtimod altid med, at de to parter begge har nogle krav, som de gensidigt må slække på, for at de kan komme til et acceptabelt kompromis. Den gode konfliktmægler forstår altid at holde sig selv uden for konflikten og forblive neutral. Det er en god strategi i mange tilfælde.

Men ånden fra konfliktmæglingen har bredt sig som ringe i vandet, så mange mennesker i dag slet ikke kan forestille sig nogen situation, hvor det bedste i verden ikke er et godt kompromis. Men sagen er, at nogle

gange kan man ikke være neutral. Somme tider gives der ingen midte at mødes på. Der findes intet midt imellem sandhed og løgn. Intet midt imellem liv og død. Intet midt imellem Gud og Djævel. Her må man vælge. Her kan der ikke føres dialog, ikke udføres konfliktmægling. Og her står du og jeg, nu, og hver eneste dag. I dét valg.

Jesus fordrer, at du vælger det gode og kæmper frygtløst imod det onde. Han siger ikke, det er noget let valg. Man kan ikke forlange af mennesker, at de til enhver tid skal kunne gennemskue, hvad der er ondt og hvad der er godt. Fx diskuterer præster i denne tid frem og tilbage, hvad der er det mest næstekærlige at gøre, her mens Danmark er lukket ned p.g.a. Coronavirus. Instinket siger os, at gudstjenesten ikke må aflyses af nogen grund. Menigheden har brug for at høre evangeliet til trøst og opbyggelse. De har brug for at få rakt deres synders nådige forladelse. De har brug for, helt enkelt, at samles i Jesu navn. Men det er jo heller ikke kærligt at samle mange mennesker – hvoraf en del er syge og gamle – og udsætte dem for smitte i en tid, hvor statsministeren opfordrer til, at man så vidt muligt skal holde sig isoleret. Det er derfor, vi har valgt – ja, kompromiset, kan man godt sige – i dag. Kirkebygningen er lukket, og vi kan ikke mødes fysisk, men vi kan mødes på internettet om at høre Guds ord, og bede sammen. Om det er det rigtige at gøre – det ved jeg ikke, men jeg tror det. Måske har jeg uret.

Djævelen kommer som bekendt altid i forklædning, og det er uoverkommelig svært for os mennesker at gennemskue ham altid. Det

kan man ikke forlange af os. Men man kan forlange af os, at vi i det mindste elsker det gode og søger det gode. At vi bevidst vælger at gå efter det gode og det sande, ikke efter det smarte eller det, som alle de andre gør, eller det, der egner sig bedst til at mele vores egen kage.

Det, at vi søger det, der er bedst for vores egen bekvemmelighed uden tanke på, om det er rigtigt eller forkert, godt eller ondt – det er netop det, der er løgnen her i verden. Når vi holder op med at tænke over, hvad der er ret og sandt og hvad der er ondt og falskt – måske ligefrem vil nægte, at der overhovedet findes noget, der er ondt og noget, der er godt – så har vi valgt løgnen. For en sådan lunkenhed er lige så uforenelig med det gode, som det onde er, idet der ikke gives nogen midte mellem det gode og det onde. Som der står i Johannes' Åbenbaring: ”Jeg kender dine gerninger, du er hverken kold eller varm. Gid du var enten kold eller varm! Men nu, da du er lunken og hverken varm eller kold, vil jeg udspy dig af min mund.”

Der gives intet alternativ til valget. Du må træffe dit valg, hver eneste dag. Om igen. Løgn eller sandhed. Godt eller ondt. Gud eller Djævel. Et let valg, tænker du måske, og sådan kan det også virke. Det er let at sidde her og tænke: ”jeg vælger det rigtige”, men når man står overfor at skulle træffe valg som fx om man skal lukke kirken i flere uger i træk, så synes jeg i hvert fald, at det er knapt så let. Og naturligvis træffer vi ikke altid det rigtige valg – vi er kun mennesker, uperfekte syndere. Men derfor står

vi alligevel stadig i valget, hvert øjeblik vi lever. Og Jesus fordrer af os, at vi træffer vores valg. Amen.